KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä joulukuuta 2008,

neuvoston direktiivin 2006/88/EY täytäntöönpanosta vesiviljelyeläinten karanteenia koskevien vaatimusten osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7905)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/946/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY [1] ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 10 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/88/EY [2] ja erityisesti sen 25 artiklan ja 61 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivin 2006/88/EY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisen direktiivin liitteessä IV olevassa II osassa luetelluille taudeille alttiisiin lajeihin kuuluvien vesiviljelyeläinten, joita on tarkoitus tuoda viljelyä tai istutuksia varten jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu tietystä taudista vapaaksi, on oltava peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on myös julistettu kyseisestä taudista vapaaksi. Kyseisen direktiivin 44 artiklan 4 kohdan mukaisesti samoja vaatimuksia ja toimenpiteitä sovelletaan tietyn taudin seuranta- tai hävittämisohjelman kattamiin alueisiin.

(2) Direktiivin 2006/88/EY 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti saman direktiivin liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien tartunnanlevittäjälajien, joita on tarkoitus tuoda viljelyä tai istutusta varten jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu tietystä taudista vapaaksi, on oltava peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on myös julistettu asianomaisesta taudista vapaaksi, tai kyseisiä lajeja on pidettävä karanteenissa kyseisestä taudinaiheuttajasta vapaassa vedessä asiaankuuluvan ajan, jos tämä osoittautuu toimitetun tieteellisen tiedon tai käytännön kokemuksen perusteella riittäväksi, jotta kyseisen taudin levittämisen riski alenee hyväksyttävälle tasolle taudin leviämisen ehkäisemisen kannalta. Direktiivin 2006/88/EY 44 artiklan 4 kohdan mukaisesti samoja vaatimuksia ja toimenpiteitä sovelletaan tietyn taudin seuranta- tai hävittämisohjelman kattamiin alueisiin.

(3) Neuvoston direktiivin 2006/88/EY täytäntöönpanosta vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamista ja yhteisöön tuontia koskevien edellytysten ja todistusvaatimusten osalta ja tartunnanlevittäjälajien luettelon vahvistamiseksi 12 päivänä joulukuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1251/2008 [3] liitteessä I vahvistetaan luettelo direktiivin 2006/88/EY liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien mahdollisista tartunnanlevittäjälajeista sekä edellytykset, joiden täyttyessä kyseiset lajit on katsottava kyseisen direktiivin 17 artiklassa tarkoitetuiksi tartunnanlevittäjiksi.

(4) Direktiivin 2006/88/EY 20 artiklan 1 kohdassa säädetään poiketen siitä, mitä kyseisen direktiivin 16 artiklassa säädetään, että luonnonvaraiset vesieläimet, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita mainitun direktiivin liitteessä IV olevassa II osassa luetelluille taudeille, ja jotka on pyydystetty jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, jota ei ole julistettu tietystä taudista vapaaksi, on asetettava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa luonnonvaraisten vesieläinten karanteeniin sopiviin tiloihin riittävän pituiseksi ajaksi, jotta kyseisen taudin leviämisen riski alenee hyväksyttävälle tasolle, ennen kuin kyseiset eläimet voidaan päästää jäsenvaltioon, vyöhykkeelle tai osastoon, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi. Direktiivin 2006/88/EY 44 artiklan 4 kohdan mukaisesti samoja vaatimuksia ja toimenpiteitä sovelletaan tietyn taudin seuranta- tai hävittämisohjelman kattamiin alueisiin.

[1] EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.
[2] EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.
[3] Katso tämän virallisen lehden sivu 41

(5) Asetuksen (EY) N:o 1251/2008 10 ja 11 artiklan mukaisesti tartunnanlevittäjälajeihin kuuluvia eläimiä ja viljelyyn, uudelleensijoitusalueille, istuta ja ongi -kalastuspaikoille ja avoimiin koristetiloihin tarkoitettuja luonnonvaraisia vesieläimiä sekä suljettuihin koristetiloihin tarkoitettuja taudeille alttiisiin lajeihin kuuluvia koristevesieläimiä voidaan tuoda jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu tietystä taudista vapaaksi, tai tietyn taudin seuranta- tai hävittämisohjelman kattamille alueille, ilman että niiden olisi oltava peräisin taudista vapailta alueilta, jos niitä on pidetty karanteenissa asiaankuuluvan ajan direktiivin 2006/88/EY mukaisesti. Direktiivin 91/496/ETY 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti karanteeni voidaan toteuttaa kolmannessa maassa.

(6) Sen varmistamiseksi, että karanteeni toteutetaan siten, että direktiivin 2006/88/EY liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien leviämisen riski alenee hyväksyttävälle tasolle, karanteenista olisi säädettävä yksityiskohtaiset säännöt.

(7) Yhteisössä sijaitsevat karanteenitilat kuuluvat direktiivin 2006/88/EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyihin ”vesiviljelyn tuotantoyrityksiin”. Eläinten terveystilanteen edistämiseksi yhteisössä kolmansien maiden karanteenitilojen olisi täytettävä vastaavat vaatimukset kuin direktiivillä 2006/88/EY on asetettu vesiviljelyn tuotantoyrityksille.

(8) Jos karanteeni toteutetaan yhteisössä, on erittäin tärkeää valvoa vesiviljelyeläinten kuljetuslähetyksiä karanteenitiloihin sen varmistamiseksi, että karanteeniin joutuvat eläimet kuljetetaan turvallisesti suoraan karanteenitiloihin.

(9) Karanteenitilat olisi rakennettava ja niitä olisi hoidettava siten, että estetään tautien leviäminen karanteeniyksiköiden välillä sekä karanteenitilojen ja muiden vesiviljelyn tuotantoyritysten välillä.

(10) Tietyt karanteeniin yhteisössä liittyvät toimet kuuluvat rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 [1] 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun ”virallisen valvonnan” määritelmään. Tämän vuoksi karanteenista yhteisössä aiheutuviin kuluihin olisi sovellettava kyseisen asetuksen 27 artiklaa, jossa säädetään, että jäsenvaltiot voivat periä maksuja virallisesta valvonnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi.

(11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

AIHE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

Tässä päätöksessä vahvistetaan vaatimukset karanteenille, josta on säädetty

a) direktiivin 2006/88/EY 17 ja 20 artiklassa sekä

b) asetuksen (EY) N:o 1251/2008 IV luvussa ja kyseisen asetuksen liitteessä IV olevissa todistusmalleissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1. ’karanteenitiloilla’ tiloja,

   a) joissa vesiviljelyeläinten karanteeni toteutetaan;

   b) joihin kuuluu yksi tai useampi karanteeniyksikkö; ja

   c) joille asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan, jotka se on rekisteröinyt direktiivin 2006/88/EY 4 ja 6 artiklan mukaisina karanteenitiloina ja jotka täyttävät tämän päätöksen liitteessä I karanteenitiloille vahvistetut vähimmäisvaatimukset;

2. ’karanteeniyksiköllä’ toiminnallisesti ja fyysisesti erillisenä tilana toimivaa karanteenitilojen yksikköä, jossa pidetään ainoastaan samasta lähetyksestä peräisin olevia, terveydentilaltaan samanlaisia vesiviljelyeläimiä, ja tarvittaessa sentinellivesiviljelyeläimiä;

[1] EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1.

3. 'sentinellivesiviljelyeläimillä' vesiviljelyeläimiä, joita käytetään apuna diagnosoinnissa karanteenin aikana;

4. 'luetteloon merkityillä taudeilla' direktiivin 2006/88/EY liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuja tauteja;

5. 'hyväksytyillä pätevillä vesieläinlääkinnän ammattilaisilla' päteviä vesieläinlääkinnän ammattilaisia, jotka toimivaltainen viranomainen on nimennyt suorittamaan puolestaan erityistä virallista valvontaa karanteenitiloissa.

II LUKU

VESIVILJELYELÄINTEN KARANTEENI KOLMANSISSA MAISSA

3 artikla

Tuontia koskevat vaatimukset

Jos vesiviljelyeläinten lähetysten yhteisöön tuonnin edellytyksenä on karanteeni asetuksen (EY) N:o 1251/2008 IV luvun mukaisesti, tällaisia lähetyksiä saa tuoda yhteisöön ainoastaan, jos ne ovat tässä luvussa säädettyjen edellytysten mukaisia.

4 artikla

Karanteenivaatimukset kolmansissa maissa

1. Karanteenin on oltava toteutettu edellä 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa karanteenitiloissa.

2. Karanteenitilojen on oltava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa ja kyseisen viranomaisen on

a) käytävä karanteenitiloissa vähintään kerran vuodessa;

b) varmistettava, että karanteenitilat täyttävät tässä päätöksessä asetetut vaatimukset;

c) valvottava hyväksytyn pätevän vesieläinlääkinnän ammattilaisen toimintaa; ja

d) todennettava, että edellytykset, joilla lupa on annettu, täyttyvät edelleen.

3. Vesiviljelyeläinten karanteeniin on oltava sovellettu seuraavia artikloja:

a) taudille alttiiden lajien osalta 13, 14 ja 15 artikla;

b) tartunnanlevittäjälajien osalta 16 ja 17 artikla.

4. Vesiviljelyeläimet saa päästää karanteenista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen kirjallisella luvalla.

5 artikla

Karanteenitiloille kolmansissa maissa annettava lupa

1. Saadakseen toimivaltaisen viranomaisen luvan karanteenitilojen on täytettävä

a) vähintään direktiivin 2006/88/EY 5 artiklassa säädettyjä luvan antamisen edellytyksiä vastaavat säännökset;

b) karanteenitiloille tämän päätöksen liitteessä I asetetut vähimmäisvaatimukset.

2. Luvan saaneille karanteenitiloille on annettava rekisteröintinumero.

3. Luvan saaneista karanteenitiloista on laadittava luettelo, joka on toimitettava komissiolle.

6 artikla

Karanteenitiloille kolmansissa maissa annetun luvan keskeyttäminen ja peruuttaminen

1. Jos toimivaltainen viranomainen saa ilmoituksen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) esiintymisepäilystä karanteenitiloissa, sen on

a) välittömästi keskeytettävä kyseisten tilojen lupa;

b) varmistettava, että välttämättömät toimenpiteet tautiepäilyn vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi toteutetaan liitteessä II olevan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua luvan keskeyttämistä on jatkettava, kunnes

a) epäilyt kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) esiintymisestä on virallisesti suljettu pois; tai

b) kyseinen luetteloon merkitty tauti (merkityt taudit) on hävitetty onnistuneesti karanteenitiloista ja asianomaiset karanteeniyksiköt on puhdistettu ja desinfioitu.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava karanteenitiloille annettu lupa välittömästi, jos tilat eivät enää täytä 5 artiklan 1 kohdassa asetettuja edellytyksiä.

Asiasta on välittömästi ilmoitettava komissiolle.

7 artikla

Karanteenitilojen luettelo

Komissio toimittaa jäsenvaltioille uudet ja päivitetyt karanteenitilojen luettelot, jotka sille on toimitettu 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja saattaa ne yleisön saataville.

III LUKU

VESIVILJELYELÄINTEN KARANTEENI YHTEISÖSSÄ

8 artikla

Vakuutus

1. Jos yhteisöön tuotavat vesiviljelyeläinten lähetykset on tarkoitettu karanteeniin yhteisössä, maahantuojan tai hänen edustajansa on annettava karanteenitiloista vastaavan henkilön allekirjoittama vakuutus siitä, että kyseiset vesiviljelyeläimet hyväksytään karanteeniin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vakuutuksen

a) on oltava laadittu vähintään yhdellä sen rajatarkastuspisteen sijaintipaikkana olevan jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa eläinlääkärintarkastukset suoritetaan; kyseinen jäsenvaltio voi kuitenkin hyväksyä myös yhteisön toisen virallisen kielen käytön, kun mukana on tarvittaessa virallinen käännös yhdelle kyseisen jäsenvaltion viralliselle kielelle;

b) on sisällettävä karanteenitilojen rekisteröintinumero.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vakuutuksen on oltava seuraavien edellytysten mukainen:

a) sen on oltava rajatarkastuspisteessä ennen lähetyksen saapumista; tai

b) maahantuojan tai hänen edustajansa on esitettävä se rajatarkastuspisteessä ennen kuin vesiviljelyeläimet on päästetty kyseisestä pisteestä.

9 artikla

Vesiviljelyeläinten suora kuljetus karanteenitiloihin

Jos yhteisöön tuotavien vesiviljelyeläinten lähetykset on tarkoitettu karanteeniin yhteisössä, ne on kuljetettava rajatarkastuspisteestä suoraan karanteenitiloihin.

Jos kyseisessä kuljetuksessa käytetään ajoneuvoja, rajatarkastuspisteen virallisen eläinlääkärin on sinetöitävä ne väärinkäytöltä suojatulla sinetillä.

10 artikla

Vesiviljelyeläinten kuljetusten valvonta

1. Jos yhteisöön tuotavat vesiviljelyeläinten lähetykset on tarkoitettu karanteeniin yhteisössä,

a) rajatarkastuspisteen virallisen eläinlääkärin on ilmoitettava lähetyksen alkuperäpaikka ja määräpaikka karanteenitilojen toimivaltaiselle viranomaiselle yhden työpäivän kuluessa lähetyksen saapumispäivästä rajatarkastuspisteeseen käyttäen neuvoston direktiivin 90/425/ETY ([1]) 20 artiklan 1 kohdassa säädettyä tietokonejärjestelmää, jäljempänä 'Traces-järjestelmä';

b) karanteenitiloista vastaavan henkilön on ilmoitettava lähetyksen saapumisesta kyseisten tilojen toimivaltaiselle viranomaiselle yhden työpäivän kuluessa lähetyksen saapumispäivästä karanteenitiloihin;

c) karanteenitilojen toimivaltaisen viranomaisen on Traces-järjestelmää käyttäen ilmoitettava lähetyksen saapumisesta kyseisiin karanteenitiloihin kolmen työpäivän kuluessa saapumispäivästä sen rajatarkastuspisteen viralliselle eläinlääkärille, joka on ilmoittanut lähetyksen kuljetuksesta a alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Jos rajatarkastuspisteen toimivaltaiselle viranomaiselle on vahvistettu, etteivät karanteenitiloihin yhteisössä tarkoitetut vesiviljelyeläimet ole saapuneet määräpaikkaansa kolmen työpäivän kuluessa arvioidusta saapumispäivästä, toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

11 artikla

Karanteenivaatimukset yhteisössä

Jos vesiviljelyeläinlähetysten yhteisön markkinoille saattamisen edellytyksenä on karanteeni direktiivin 2006/88/EY 17 artiklan tai 20 artiklan mukaisesti tai jos tällaisten lähetysten yhteisöön tuonnin edellytyksenä on karanteeni asetuksen (EY) N:o 1251/2008 IV luvun mukaisesti, näiden lähetysten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) karanteeniaika on täytettävä samoissa yhteisön karanteenitiloissa;

b) vesiviljelyeläimiin on sovellettava seuraavissa artikloissa säädettyjä karanteenivaatimuksia:

i) taudille alttiiden lajien osalta 13, 14 ja 15 artikla;

ii) tartunnanlevittäjälajien osalta 16 ja 17 artikla;

([1]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

c) vesiviljelyeläimet saa päästää karanteenista ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen kirjallisella luvalla.

12 artikla

Toimenpiteet epäiltäessä luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) esiintymistä tai vahvistettaessa tällaisen taudin (tällaisten tautien) esiintyminen

1. Jos karanteenitiloissa epäillään taudin (tautien) esiintymistä karanteenin aikana, toimivaltaisen viranomaisen on

a) otettava ja analysoitava asianmukaiset näytteet liitteessä II olevan 3 kohdan mukaisesti;

b) varmistettava, että vesiviljelyeläimiä ei siirretä karanteenitiloihin tai niistä pois, ennen kuin laboratoriotulokset on saatu.

2. Jos luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) esiintyminen vahvistetaan karanteeniaikana, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että

a) kaikki kyseisissä karanteeniyksiköissä olevat vesiviljelyeläimet poistetaan ja hävitetään ottaen huomioon luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) leviämisriski;

b) kyseiset karanteeniyksiköt puhdistetaan ja desinfioidaan;

c) kyseisiin karanteeniyksiköihin ei siirretä yhtäkään vesiviljelyeläintä, ennen kuin loppupuhdistuksesta ja -desinfioinnista on kulunut 15 päivää;

d) karanteeniyksiköiden vesi käsitellään siten, että siitä inaktivoidaan tehokkaasti kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) tartunnanaiheuttajat.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan karanteenitiloissa pidettyjen vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamiselle edellyttäen, ettei määräpaikan vesieläinten terveystilannetta luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) osalta vaaranneta.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan perusteella toteuttamistaan toimenpiteistä.

IV LUKU

KARANTEENISÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Taudille alttiit lajit

13 artikla

Taudille alttiiden lajien karanteenin kesto

1. Kalat on pidettävä karanteenissa vähintään 60 päivää.

2. Äyriäiset on pidettävä karanteenissa vähintään 40 päivää.

3. Nilviäiset on pidettävä karanteenissa vähintään 90 päivää.

14 artikla

Tutkiminen, näytteenotto, testaus ja diagnosointi

1. Sen osoittamiseksi, ettei kyseistä luetteloon merkittyä tautia (merkittyjä tauteja) esiinny, liitteessä II tarkoitetuista tutkimisesta, näytteenotosta, testauksesta ja diagnosoinnista on saatava negatiiviset tulokset.

2. Sentinellivesiviljelyeläimiä voidaan käyttää tutkimisessa, näytteenotossa, testauksessa ja diagnosoinnissa, lukuun ottamatta marteilioosi-nilviäistaudille (*Marteilia refringens*) alttiiden lajien karanteenia.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on määritettävä käytettävien sentinellivesiviljelyeläinten määrä ottaen huomioon karanteenissa pidettävien vesiviljelyeläinten määrä, karanteeniyksikön koko sekä kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) ja lajien ominaispiirteet.

4. Sentinellivesiviljelyeläinten on oltava seuraavien vaatimusten mukaisia:

a) niiden on oltava alttiita kyseiselle luetteloon merkitylle taudille (merkityille taudeille) ja mahdollisuuksien mukaan taudille altteimmissa kehitysvaiheissa ottaen huomioon niiden elinolot;

b) niiden on oltava peräisin jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä, osastosta tai kolmannesta maasta tai sen osasta, joka on julistettu vapaaksi kyseisestä luetteloon merkitystä taudista (merkityistä taudeista);

c) niitä ei ole rokotettu kyseistä luetteloon merkittyä tautia (merkittyjä tauteja) vastaan;

d) ne on sijoitettu karanteeniyksikköön välittömästi ennen karanteeniin tarkoitettujen vesiviljelyeläinten saapumista tai niiden saapuessa, ja niitä on pidetty kosketuksissa kyseisiin eläimiin samoissa hoito- ja ympäristöoloissa.

15 artikla

Tarkastukset

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava karanteeniolot vähintään kunkin vesieläinlähetyksen karanteenikauden alussa ja lopussa.

Tehdessään tällaisia tarkastuksia toimivaltaisen viranomaisen on

a) varmistettava, että ympäristöolosuhteet edistävät kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) havaitsemista laboratoriossa;

b) tarkastettava kuolleisuutta karanteenin aikana koskeva kirjaamisjärjestelmä;

c) tarvittaessa tarkastettava karanteeniyksiköissä olevat vesiviljelyeläimet.

2 JAKSO

Tartunnanlevittäjälajit

16 artikla

Tartunnanlevittäjälajeihin sovellettavat karanteenisäännökset

1. Tartunnanlevittäjälajit on pidettävä karanteenissa vähintään 30 päivää.

2. Karanteeniyksikön vesi on vaihdettava vähintään kerran päivässä.

17 artikla

Tarkastukset

Toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava karanteeniolot vähintään kunkin vesiviljelyeläinlähetyksen karanteeniajan alussa ja lopussa.

Tehdessään tällaisia tarkastuksia toimivaltaisen viranomaisen on

a) tarkastettava kuolleisuutta karanteenin aikana koskeva kirjaamisjärjestelmä;

b) tarvittaessa tarkastettava karanteeniyksiköissä olevat vesiviljelyeläimet.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

18 artikla

Siirtymäsäännös

Kunnes direktiivin 2006/88/EY 49 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavat diagnostiset menetelmät on hyväksytty, kyseisen luetteloon merkityn taudin (tautien) poissulkemista osoittavien näytteiden testaus karanteeniaikana on tehtävä Maailman eläintautijärjestön (OIE) vesieläinten diagnosointia koskevan käsikirjan (Manual of Diagnostic Tests for Aquatic Animals) viimeisimmän version kutakin luetteloon merkittyä tautia (merkittyjä tauteja) koskevassa luvussa vahvistettujen diagnostisten menetelmien mukaisesti.

19 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

20 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

LIITE I

Karanteenitilojen vähimmäisvaatimukset

A OSA

Rakennus- ja laitevaatimukset

1) Karanteenitilojen on oltava erillään muista karanteenitiloista, viljelylaitoksista tai nilviäisten viljelyalueista etäisyydellä, jonka toimivaltainen viranomainen on määrittänyt sellaisen riskianalyysin perusteella, jossa otetaan huomioon kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) epidemiologia. Karanteenitilat voivat kuitenkin sijaita viljelylaitoksessa tai nilviäisten viljelyalueella.

2) Karanteeniyksiköt on rakennettava siten, ettei vesi pääse vaihtumaan niiden välillä. Lisäksi kunkin karanteeniyksikön vedenpoistojärjestelmä on suunniteltava estämään kaikki mahdolliset ristikontaminaatiot karanteeniyksiköiden välillä tai saman viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen muiden yksiköiden välillä.

3) Karanteeniyksiköiden vesilähteen on oltava vapaa kyseisestä luetteloon merkitystä taudista (merkityistä taudeista).

4) Jos karanteeniyksiköiden vedenpoistojärjestelmä sijaitsee jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä, osastossa tai kolmannessa maassa tai sen osassa, joka on julistettu luetteloon merkitystä taudista (merkityistä taudeista) vapaaksi tai joka kuuluu luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) seuranta- tai hävittämisohjelmaan, sillä on oltava toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä jätevedenkäsittelyjärjestelmä. Jätevedenkäsittelyjärjestelmässä on

   a) käsiteltävä kaikki karanteeniyksikön tuottamat jätevedet ja jätteet siten, että kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) tartunnanaiheuttajat inaktivoidaan tehokkaasti;

   b) oltava vikaturvallinen varajärjestelmä, jolla varmistetaan jatkuva toiminta ja täydellinen leviämisen estäminen.

5) Karanteeniyksiköt on rakennettava siten, että estetään joutuminen kosketuksiin muiden sellaisten eläinten kanssa, jotka mahdollisesti levittävät kyseistä luetteloon merkittyä tautia (merkittyjä tauteja).

6) Kaikki laitteet on rakennettava siten, että ne voidaan puhdistaa ja desinfioida, ja käytettävissä on oltava puhdistukseen ja desinfiointiin tarvittavat asianmukaiset laitteet.

7) Karanteenitilojen ja niiden jokaisen yksikön sisään- ja uloskäyntioville on asennettava hygieniaesteet.

8) Karanteenitilojen kullakin karanteeniyksiköllä on oltava omat laitteet eri karanteeniyksiköiden välisen ristikontaminaation estämiseksi.

B OSA

Hoito-olosuhteita koskevat vaatimukset

1) Vesiviljelyn tuotantoyrittäjän, jolla karanteenitilat ovat, on sopimuksen tai lainsäädäntövälineen puitteissa varmistettava palvelujen saanti hyväksytyltä pätevältä vesieläinlääkinnän ammattilaiselta.

2) Kunkin karanteeniin asetetun vesiviljelyeläinlähetyksen osalta on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) karanteeniyksikkö on puhdistettava ja desinfioitava ja pidettävä tämän jälkeen vesiviljelyeläimistä vapaana vähintään seitsemän päivää ennen uuden lähetyksen vastaanottamista;

   b) karanteeniaika alkaa vasta, kun lähetyksen viimeisetkin vesiviljelyeläimet on tuotu.

3) Varotoimenpiteitä on toteutettava ristikontaminaation estämiseksi saapuvien ja lähtevien lähetyserien välillä.

4) Karanteenitiloihin ei saa tulla ilman lupaa.

5) Karanteenitiloihin tulevien ihmisten on käytettävä suojavaatteita, suojajalkineet mukaan luettuina.

6) Henkilöstön tai laitteiden välillä ei saa olla sellaista kosketusta, josta voi aiheutua tartuntoja karanteenitilojen tai karanteeniyksiköiden välillä tai karanteenitilojen ja viljelylaitosten tai nilviäisten viljelyalueiden välillä.

7) Karanteenitiloihin saapuvat ajoneuvot ja laitteet, mukaan lukien säiliöt, astiat ja vesi, on käsiteltävä siten, että niistä inaktivoidaan tehokkaasti kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) tartunnanaiheuttajat.

8) Hyväksytyn pätevän vesieläinten terveydenhuollon ammattilaisen on kliinisesti tarkastettava kuolleet vesiviljelyeläimet ja kliinisiä taudinoireita osoittavat vesiviljelyeläimet, ja edustava otos kuolleita vesiviljelyeläimiä ja kliinisiä taudinoireita osoittavia vesiviljelyeläimiä on tarkastettava toimivaltaisen viranomaisen nimeämässä laboratoriossa.

9) Tarvittava tutkiminen, näytteenotto ja diagnostisten menetelmien käyttö on toteutettava toimivaltaista viranomaista kuullen ja sen valvonnassa.

10) Direktiivin 2006/88/EY 8 artiklassa säädettyjen kirjaamisvelvoitteiden lisäksi karanteenitiloissa on pidettävä kirjaa seuraavista seikoista:

   a) henkilöstön sisääntulo- ja poistumisajat;

   b) tulevan veden käsittely ja jäteveden käsittely tarpeen mukaan;

   c) kaikki karanteenin toimintaan vaikuttavat epätavalliset tapahtumat (sähkökatkokset, rakennuksen vauriot tai vaikeat sääolot);

   d) testattavaksi toimitettujen näytteiden päivämäärät ja tulokset.

LIITE II

Vesiviljelyeläinten tutkiminen, näytteenotto, testaus ja diagnosointi

1) Vesiviljelyeläinten tutkiminen, näytteenotto, testaus ja diagnosointi on tehtävä varmistaen, että karanteenitilat täyttävät kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) laboratoriossa havaitsemisen edellyttämät ympäristöolosuhteet koko karanteeniajan.

2) Karanteeniaikana seuraavista vesiviljelyeläimistä on otettava näytteet 15 päivää ennen karanteeniajan päättymistä:

   a) jos käytetään sentinellivesiviljelyeläimiä, kaikista on otettava näytteet;

   b) jos sentinellivesiviljelyeläimiä ei käytetä, näytteet on otettava sellaisesta määrästä vesiviljelyeläimiä, jolla varmistetaan kyseisen luetteloon merkityn taudin (merkittyjen tautien) havaitseminen 95-prosenttisella varmuudella, jos oletettu esiintyvyys on 10 prosenttia (eläimiä on aina oltava vähintään 10).

3) Edellä olevan 18 artiklan mukaisesti karanteeniaikana otettujen näytteiden testaus on suoritettava toimivaltaisen viranomaisen nimeämissä laboratorioissa käyttäen direktiivin 2006/88/EY 49 artiklan 3 kohdan mukaisia diagnostisia menetelmiä.